

Godzilla Minus One

2026-01-02

Czyli: Przyszłość tego kraju jest wyłącznie w naszych rękach!

W ostatnich dniach II Wojny Światowej chorąży Shikishima (Ryûnosuke Kamiki) dostaje zadanie. Jest japońskim pilotem, pilotem szczególnym, bardzo charakterystycznym dla tego kraju i tego momentu w jego historii. Tak, to kamikaze. Sam wspomina, że nie ma dużego doświadczenia tyle, co krótki trening. Wylądował awaryjnie on na wyspie Odo, maszyna miała mieć jakąś usterkę. Mechanicy jednak niczego nie znaleźli. Wbrew pozorom spotyka się ze zrozumieniem głównego mechanika Tachibany (Munetaka Aoki). Jak zakończy się wojna, wszyscy już wiedzą, po co ginąć nadaremne? Noc spędzi na wyspie.

Spokój nocy przerywa alarm. Stacjonujący na lotnisku ludzie, nie wiedzą, czy jest to atak wroga. Wiedzą tylko, że to ma być coś wielkiego. Szperacz po oświetleniu plaży oświetla... wielkiego, jaszczuropolodonego potwora, Jedn z żołnierzy wie co to za potwór – to Godzilla! Słyszał o nim od miejscowych, ma ona powodować, że ryby głębinowe wypływały na powierzchnię morza. Teraz chyba sam wyszedł na brzeg. Więcej nie wiedzą, ale nie podejmują walki z Godzillą, wiedzą, że nie mają szans. Są tylko mechanikami, nie znają się na walce. Jedynym, który ma jakiejkolwiek umiejętności walki jest Shikishima. Ma on ostrzelać Godzillę działkiem 20 milimetrowym zamontowanym w jego samolocie. Główny mechanik uważa, że takie działko zabije wszystko.

Strach i brak agresji ze strony potwora powoduje, że pomimo Godzilla wszedł mu tuż pod lufy działek, nie decyduje się na atak. Niestety, jeden z przerażonych mechaników otwiera ogień. Tylko tym rozwściecza potwora. Walka jest krótka. Ginę prawie wszyscy. Jedyny mechanik, który przeżył, Tachibana, oskarża Shikishimę, że to przez niego, przez jego brak strzelania, wszyscy zginęli.

Po powrocie do domu, do Tokyo, okazuje się, że domu nie ma, są tylko ruiny. Nie czeka go również

powitanie, raczej pretensja. Jak to, przecież był kamikaze, dlaczego przeżył? To przez takich jak on, Japonia przegrała. Sąsiadka (Sakura Andô) oskarża go również o śmierć swoich dzieci. Ciężki jest taki powrót, trzeba się jednak jakoś zaadaptować.

Jakiś czas później, podczas posiłku, wpada na niego uciekająca dziewczyna. Ucieka, a goniący za nią krzyczą „złodziejka”. Ona wpadając na Kôichiego, wręcza mu tobołek, który niesie, sama kontynuując ucieczkę. Tobolek zawiera... dziecko. Mężczyzna nie decyduje się na porzucenie dziecka. Widząca to z ukrycia dziewczyna przyczepia się do Kôichiego i nie chce od niego odejść. Ten nie mając większego wyboru, dzieli się posiłkiem. Widać, że nie ma serca zostawić głodnej matki z dzieckiem. Jako próby wygonienia dziewczyny spełzają na niczym. Ona też to widzi i potrafi to wykorzystać.

Dziewczyna opowiada, że to nie jest jej dziecko, podczas nalotu musiała się nim zaopiekować. Prawdziwa matka zginęła. Widać również, że dla Noriko (Minami Hamabe) pomoc dziecku jest ważna. Owszem warunki do wychowania dziecka są bardzo złe. Brak mieszkań, wszędzie ruiny, brak zaopatrzenia i problemy z jedzeniem. Zarówno ona, jak i on, krewnych nie mają. Są zdani tylko na siebie. Noriko bez słowa konsultacji z Kôichi postanawia zostać. Ten ponownie nie ma serca, aby wyrzucić kobietę z dzieckiem na ulice.

Zarówno Kôichi, jak i Noriko nie mają pojęcia jak zadbać o dziecko. Tu z pomocą przychodzi sąsiadka, która dzieli się swoim ryżem – oczywiście ten jest dla dziecka.

Czas mija, życie trwa. Kôichiemu udaje się w końcu znaleźć pracę i to podobno zatwierdzoną przez rząd. Jest ona dobrze płatna. Tylko że ciężka i ryzykowna, to rozminowywanie mórz. Z czegoś jednak trzeba utrzymać siebie, Noriko i Akikio. Innego wyboru nie ma. Poza tym to specjalna łódź przystosowana do rozminowywania.

Kôichi będzie strzelcem na tej jednostce. Miny rozbraja się, detonując je. Łódź wygląda... hm bardziej przypomina wrak. Ma to swoje uzasadnienie, najgorsze są amerykańskie miny magnetyczne, te eksplodują jak tylko w ich pobliżu, znajdzie się odpowiednia część czegoś metalowego. Drewniana łódź nie zdetonuje takiej miny. Tylko wytrzymałość takiej jednostki w przypadku jakiegokolwiek wybuchu jest żadna.

Trałowiec Shinseimaru współpracuje z drugim Kishinmaru. Wspólnie przecinają one minlinę miny, a kiedy ona wypłynie, jest ostrzeliwana przez działka z łodzi. Kôichi umie strzelać, szybko zyskuje sympatię załogi, czyli kapitana Seiji Akitsu (Kuranosuke Sasaki), Kenji „Doktorka” Nody (Hidetaka Yoshioka) i „Młodego” Shirô Mizushimy (Yuki Yamada). Pomimo pracy nocne dla Kôichiego nie są spokojne, męczą go sny z przeszłości. Godzilla stał się dla niego zmorą nocną.

Czas nadal płynie, Akiko rośnie, dzięki pracy Kôichiego stać go na wybudowanie skromnego domu. W lipcu 1946 przeprowadzane są testy na atolu Bikini. USA chciało sprawdzić między innymi wpływ skażenia radioaktywnego na jednostki pływające. Mieszkańcy zostali oczywiście ewakuowani, ale nie wszyscy. Nikt nie przypuszczał kto, czy może raczej co, mieszka pod wodą, a takie testy mu się ewidentnie nie spodobały. Sama radioaktywność spowodowała też mutacje.

Pomimo upływu czasu, Kôichi z Noriko i Akikio nie są rodziną, Mieszkają razem, Akikio nieraz mówi do niego „tata”, ale on nie chce zakładać rodziny. W międzyczasie pojawiają się raporty o ataku na flotę. Okręty mają być niszczone przez tajemnicze stworzenie. Trasa, którą się porusza coś niszczące jednostki, kieruje się na Wyspy Japońskie. Podczas jednego z rejsów Kôichi widzi wrak statku. Noda stawia przypuszczenie, że to musiało zrobić jakieś zwierzę, żadna broń nie spowodowałaby takich zniszczeń. Kôichi wie, kto zatopił statek, mówi, że to Godzilla. Stawia przypuszczenie, że jeżeli to jest ta sama Godzilla, to zdążył urosnąć i jest o wiele silniejszy.

Okazuje się, że trałowce nie są tu przypadkowo. Mają za zadanie opóźnić Godzillę... walcząc z nim do czasu aż przyplynie ciężki krążownik Takao. Amerykanie woleli go zwrócić Japonii, sami nie mogą rozpocząć akcji militarnej, zwróciłoby to uwagę ZSRR, a stosunki między nimi są bardzo napięte. Japonia została pozostawiona sama sobie.

Zgodnie z przewidywaniami trałowce nie mają szans w starciu z Godzillą. Kishinmaru zostaje zatopiony od razu. Shinseimaru i jego załoga mają więcej szczęścia. Ich działania powodują tylko irytację Godzilli. Broń której używają, jest bezskuteczna. Owszem udaje im się ująć z życiem, ale Godzilla kieruje się na Tokyo.

Japonia ma wieloletnie tradycje i doświadczenie w produkowaniu filmów o Godzilli, w końcu to ich pomysł. Amerykanie zobaczyli, że mogą być z tego pieniądze i spróbowali własnych wersji, wyszło po amerykańsku, jest głośno, widowiskowo i pełno wybuchów – przynajmniej w tej wersji, którą widziałam z 1998 roku. Tam jeszcze dochodzą głupoty, no ale to film [Rolanda Emmericha](#) więc nic dziwnego.

„**Godzilla Minus One**” różni się, bardziej stawia na opisywanie bohaterów, ich relacji, traumy po wojnie. Potwór jest, robi to, co ma – niszczy miasta, okręty. Ludzie z nim próbują walczyć, ale nie jest to łatwe. Sytuacji nie poprawia, że Japonia została pozostawiona sama sobie, to tylko ona musi pokonać morskiego stwora.

Japończycy nie winią nikogo obcego za przegraną wojnę, widać to w filmie. Rozmiar zniszczeń Tokio budzi niemal grozę, warunki do życia w nim są koszmarnie złe, choć ludzie próbują się jakoś pozbierać i żyć nadal. Twórcom dobrze udało się to pokazać.

„**Godzilla Minus One**” był zdecydowanie mniej budżetowy niż amerykańskie filmy. Tylko że... nie widać tego po nim. Efekty specjalne są bardzo ładne, są przyzwoicie wykonane. Nie mam się jak do nich doczepić. Owszem nie jest to już aktor w gumowym kostiumie, jak w pierwszych filmach, ale to też trzeba zaliczyć na plus, zarówno dla wyglądu potwora, jak i aktora.

Spodobało mi się pozostawienie bardzo charakterystycznego motywu muzycznego. To jeden z takich motywów, które się zapamiętuje. Widać poszanowanie tradycji i przeszłości filmowej. To plus zasługuje również Takao, wygląda jak... Takao. Tak być powinno.

„**Godzilla Minus One**” to zaskakująco dobry i wciągający film. Ewidentnie Godzilla jest Japońska i to im wychodzą najlepsze filmy o ich narodowym potworze.

Tytuł: **Godzilla Minus One**

Tytuł oryginalny: **Gojira Mainasu Wan**, (ゴジラ-minus)

Reżyseria Takashi Yamazaki

Ryûnosuke Kamiki jako Kôichi Shikishima

Minami Hamabe jako Noriko Ôishi

Sae Nagatani jako Akiko

Hidetaka Yoshioka jako Kenji Noda

Yuki Yamada jako Shirô Mizushima

Kuranosuke Sasaki jako Seiji Akitsu

Miou Tanaka jako kap. Tatsuo Hotta

Sakura Andô jako Sumiko Ôta

Munetaka Aoki jako Sôsaku Tachibana

